

Zondag 7 november 1915 – enige editie

Naar wij in het Belgische Staatsblad lezen, heeft koning Albert der Belgen een oorlogskruis ingesteld.

“Dit kruis wordt verleend, aldus het Staatsblad, door de bevelhebber van het leger voor daden van moed voor de vijand. Het oorlogskruis is in Florentijns brons met vier takjes met, tussen de takjes in, twee gekruiste zwaarden, en aan de punten van ieder takje, parels. Boven het kruis staat de Koninklijke kroon. Het midden verbeeldt op de voorzijde de Belgische leeuw, op de keerzijde onze beginletter. Het oorlogskruis wordt gedragen op de linkerzijde van de borst, onmiddellijk na de nationale orden, het hangt aan een lint van rood moiré met groene zoom aan iedere boord en drie rechtstandige groene strepen.

Het oorlogskruis wordt verleend hetzij aan enkelen, hetzij aan groepen; het mag ten allen tijde gedragen worden; het blijft het eigendom der families en der eenheden.”

Men schrijft ons:

Nu een blad uit de hoofdstad van een ander land, met een zekere uitvoerigheid, gesproken heeft over de pogingen door de koning van Spanje aangewend ten voordele van de politieke veroordeelden in het bezette België, heeft het departement van buitenlandse zaken van België te Havre geoordeeld dat het over die zaak niet langer het geheim moet bewaren en dat het de nota mag openbaren, door de Spaanse regering toegestuurd betreffende hetgeen de koning van Spanje uit menslievendheid gedaan heeft om het optreden der Duitsers te verzachten en aangaande de resultaten, waartoe die pogingen aanleiding gaven. De nota luidt als volgt:

“De 13^e oktober II. heeft de gezant van Spanje te Brussel getelegrafeerd dat vervolgingen waren ingespannen tegen verscheidene personen, beschuldigd Franse en Engelse gevangenen onder dak te hebben genomen, vervolgingen, die geleid hebben tot de terdoodveroordeling, te Brussel, van gravin Jeanne de Belleville en juffrouw Thuilliez.

“De minister van buitenlandse zaken heeft, in opdracht van Z. M. de koning, instructies gegeven aan de markies de Villabor, opdat hij, in naam van de koning, de wijziging van deze straf zou bekomen, en opdat hij zou aantonen hoezeer Z. M. wenst de welwillendheid van de overheden te bekomen ten voordele van die dames en van de andere veroordeelde personen.

“Dezelfde dag heeft de minister van buitenlandse zaken, in opdracht van Z. M., getelegrafeerd naar de gezant van Spanje te Berlijn, opdat hij een beroep zou doen op de welwillendheid van de Duitse keizer, in naam van de koning van Spanje, ten einde de gevraagde gunst te bekomen.

“Daarenboven heeft Z. M. de koning rechtstreeks naar de Duitse keizer getelegrafeerd, aandringend op zijn warm verzoek ten voordele der veroordeelde vrouwen en van de personen, die blootgesteld waren aan dezelfde gewichtige straf.

“De 18^e heeft de gezant van Spanje te Brussel getelegrafeerd naar de minister van buitenlandse zaken, om hem te melden dat hij zijn orders had uitgevoerd en dat hij hoopte voldoening te verkrijgen, erbij voegend dat de uitvoering van het vonnis zou uitgesteld worden totdat het onderzoek zou ten einde lopen, onderzoek waarvan hij zich voornam zo gauw mogelijk de uitslag mede te delen.

“Later heeft koning Alfons een telegram van Z. M. de Duitse keizer ontvangen, meldende, dat Z. M. om het dossier der zaak verzocht had, ten einde de zaak zelf te onderzoeken en dat hij aan Z. M. de koning het antwoord zou sturen dat de zaak zelf vergt.”